

KAMP MOT

EEC

OG

STATSBUDSJETTET

STUDIEOPPLEGG OM EEC OG STATSBUDSJETTET.
UTGITT AV ARBEIDERKOMITEEN MOT EEC OG DYRTID.

KR. 0. 50

STUDIEOPPLEGG.

1. Hvorfor er det riktig å slå fast at statsbudsjettet er et viktig ledd i EEC-forberedelsene?
Hvordan slår statsbudsjettet konkret ut for din arbeidsplass/skole boligområde ?
2. Hvorfor er det riktig og nødvendig å se kampen mot statsbudsjettet som en viktig del av kampen mot EEC nå?
Hvilke perspektiver åpner folkelige kamper mot statsbudsjettet for gjennomføringen av Arbeiderkomiteens 4-punkts program?
3. Hvordan kan den lokale Arbeider komiteen bli ledende i kampen mot statsbudsjettet der denne kampen er i brennpunktet?
Hvordan kan de lokale arbeiderkomiteene være ledende i å reise kampen der den enda ligger nede, og gi konkret støtte til den som er i kamp?
4. Hva er de farligste feilene som må unngås av Arbeiderkomiteene i kampen mot EEC -budsjettet?

Tenk på erfaringer fra tidligere:

1. Enhet på dyrtida; glente EEC.
2. Det er så mange lokaloppgaver, så vi har ikke kapasitet til EEC arbeide.
3. "Vi holder på å få enhet med FB - og vil sprengte den enheten hvis vi tar kampen opp mot statsbudsjettet.

ARBEIDSPLASSENE I FARE

Statsbudsjettet sikrer ikke mot krise

Det spesielle ved dette årets statsbudsjett er ikke sjølv budsjettforslaget. Det er som DNA-budsjetter flest. Det spesielle er situasjonen budsjettforslaget legges fram i. Den preges av meget usikre utsikter for Norges økonomi og fare for stor arbeidsløshet ganske snart.

Faktorer som virker inn er:

- Krisa i Sverige, der det er kraftig overproduksjon og over 100 000 arbeidsløse.
- Den danske importavgiften på 10 % som vil ramme det
- Den stadig verre situasjonen i Vest-Tyskland, der valuta-krisa og Nixons importavgift har forsterket nedgangen og ført til overproduksjon og arbeidsløshet i eksportindustri.
- Nedgang i alle land i Europa utenom Storbritannia.
- Allmen nedgang i verdenshandelen og tendenser til handelskrig mellom de imperialistiske statene.
- Som følge av dette nedgang i skipsfarten og elendige rater for norsk shipping.

meste av den norske eksport til Danmark.

Alt dette er viktige ting som vil virke inn på norsk økonomi. Bare en usedvanlig blåøyd borgerlig økonom kan unngå å se at faren for alvorlig krise er til stede i Norge også. Men det er nettopp dette DNA-finans-

minister Christiansen hevder. Han påstår at utsiktene er gode for at spirene til verdenskrise skal gli over av seg sjøl og la norske arbeidsplasser i fred.

Sannheten ser nok Christiansen like klart som noen. Men sannheten er bl. a. at tiltak som kunne forberede forsvar av norske arbeidsplasser, ville gå stikk imot den EEC-forberedende politikken finansministeren og hans parti er så ivrige talsmenn for. En politikk til forsvar mot krisefaren ville måtte være en politikk som stanset avfolkninga av bondebygda, stanset nedleggninga av småindustri og konsentrasjonen av industrien i pressområdene, en politikk som bekjempet strukturrasjonalisering og rasjonalisering.

Det budsjettet Christiansen & Co. legger fram er det tvert motsatte. Det inneholder:

- Litt ubetydelig skuebrød som f. eks. gevinstbeskatning på aksjer.
 - Skatteøkning for folket. Folketrygden økes, og inflasjonen øker skatten automatisk. Jo flere kroner i posen – samme hva de er verdt – jo mer tar den progressive beskatningen.
 - Angrep mot småindustrien. Økinga i folketrygdavgiften rammer de næringene som bruker mye arbeidskraft. Dette er det samme som de lite mekaniserte industriene. Dette er igjen de som ikke har store nok enheter, og som allerede har vansker, – f. eks. i treforedling og tekstil.
 - Angrep mot småbrukere og fiskere. De regnes som »sjølstendige» og må betale langt større øking i folketrygden.
- Begge de to siste punktene betyr økt arbeidsløshet. Angrep på småindustrien betyr nedleg-

ginger. Angrep på bønder og fiskere betyr flere som søker inn til byen uten jobb eller hus. Budsjettet betyr at DNA-regjeringa setter EEC-politikken over alt annet.

Vi marxist-leninister blir ofte beskyldt for å arbeide for å skape mest mulig krise. Det er ikke riktig. Krise betyr fattigdom, arbeidsløshet og nød for folket. Vi vil kjempe mot at folket skal tvinges til å betale for krisa.

Det vi slår fast, er at kriser alltid har vært kapitalismens følgesvenn, og at de fortsatt vil være det.

KLASSEKAMPEN NR 11

STATSBUDSJETTET:

Regjeringa skyver byrdene over på folket - EEC forberedes

En ting er klart. Budsjettet som Bratteli-regjeringa nå har lagt fram bryter ikke på noen punkter med det Borten-regjeringa la fram for ett år siden. I forhold til land som Sverige, Storbritannia og USA er dette budsjettet såkalt ekspansivt. Regjeringa går fortsatt inn for en kraftig økning av produksjonen, blant annet i håp om å holde sysselsettinga oppe. Men krise-tendensene i EEC, Sverige og USA er klare. Budsjettet gjør ikke noe forsøk på å løse problemene dette vil føre med seg. Det synes som regjeringa håper at det hele skal gli over.

Når et budsjett er ekspansivt betyr det at staten forsøker å legge forholdene best mulig til rette for monopolkapitalens ekspansjon. De som må betale gildet er vanlige lønsmottakere, og for småkapitalister, bønder og fiskere betyr den en trusel mot deres eksistens.

SKATTETRYKKET STIGER

Av en inntektsøkning på nesten 2,4 milliarder kroner må lønnsstakerne betale godt over 2 milliarder. I prosent av nasjonalproduktet vil skattetrykket øke fra 38,3 til 40,1 %. Mesteparten av økningen skyldes ikke de foreslåtte skatteøkningene, men er følge av en automatisk, men sikkert ikke utilsiktet økning på grunn av selve systemet. For hver prosent den personlige inntekt øker, stiger den direkte skatten til staten med 4,5 %.

Den økte belastningen for næringslivet blir helt bagatellmessig i sammenheng med dette. Hva pengene brukes til forstår vi når regjeringa klager over at fondsopplegget til folketrygdavgiften er for lite, og når vi vet at halvparten av folketrygdsinnbetalingene går direkte til næringsvirksomhet. Økningene til folketrygden utgjør også en betydelig del av statens inntekter.

I Nasjonalbudsjettet (som er den politiske begrunnelse for Statsbudsjettet) kommer det fram at den andelen av folks inntekt som går til mat, bolig, lys og brensel er økende. Økonomer har vist at den andelen av inntekten som går til mat, vanligvis synker når inntekten stiger. Når så denne andelen stiger –

betyr det at inntekten går ned. Statsbudsjettet går ikke inn for å rette opp denne utviklingen. Derimot blir det slått fast at regjeringa vil være aktivt med på å holde lønnsoppgjøret innenfor hva den kaller en nasjonaløkonomisk ramme. Den henstiller til lønnsstakerne å vise måtehold ved sine krav. Samtidig går Bratteli inn for at det private konsumet ikke skal øke.

EEC - BUDSJETT

Alt dette betyr at dette ekspansive budsjettet bare skal komme storkapitalistene til gode. I stedet for å gjøre noe med folks levevilkår, legger regjeringa ene og alene opp til at bedriftene skal få øke sine investeringer kraftig. Norsk industri skal vokse seg sterk foran møte med de europeiske og amerikanske monopolene i EEC. Det var folket som måtte betale da momsen ble innført som et ledd i EEC-forberedelsene. Det var folket som måtte betale EEC-budsjettet til Borten-regjeringa i fjor. Nå har vi fått en regjering utgått fra Arbeiderpartiet. Resultatet er det samme.

KLASSEKAMPEN NR 11

DISKUTER EEC OG BUDSJETTET!

Kampen mot statsbudsjettet er en del av kampen mot EEC. Om vi bare kjemper mot budsjettet og glemmer »forlovelsespakten» og kuppinnmeldinga i EEC, vil resultatene av kampen vår lett bli undergravd. Hva vil det bety at vi oppnår små ekstrabevilgninger til forskjellige skoler, hvis vi lar EEC-imperialismens høvdinger i Brussel legge opp norsk skolepolitikk fra i desember?

Kampen mot EEC må nå i langt større omfang knyttes til kampen mot budsjettet. Dette er en oppgave for hver enkelt EEC-motstander. Vi må sette i gang en kraftig *diskusjonsbevegelse* på alle skoler og universiteter om sammenhengen mellom EEC og budsjettet. Målet for diskusjonene må være at alle skoler og allmannamøter vedtar paroler mot EEC som

grunnlag for kampen. Dette skal vi ikke »kuppe» igjennom på byråkratisk vis, men i stedet føre en bred og demokratisk diskusjon.

Ta saken opp i klasser, på allmannamøter og i elevråd!

Vedta resolusjoner mot EEC og budsjettet!

Politisk streik mot EEC og statsbudsjettet!

330 skoleelever i Nord-Norge var søndag 31/10 samlet til Arbeiderkomiteens konferanser mot EEC. Her ble det slått fast en kraftig enighet om at kampene mot statsbudsjettet og EEC må knyttes sammen. Deretter ble politiske streiker mot budsjettet og EEC på skolene planlagt.

Imperialismen kan bare slås tilbake gjennom militant og massiv kamp, var

parolen. Derfor planla deltakerne aksjonsdag mot statsbudsjettet torsdag 11/11 i Nord-Norge. På flest mulig skoler vil EEC-motstanderne ta opp EEC-paroler i aksjonsgrunnlaget. Imperialismen vil sikkert få merke at skoleelever og deres foreldre i Nord-Norge kan bli en sterk motstander sammen med resten av det norske folket!

FRA RØDE GARDE NR.8.

EEC OG Statsbudsjettet

EEC-REGJERINGA

Bratteli-regjeringa hører til de ivrigste EEC-tilhengerne i Norge i dag. DNA-ledelsen står helt på linje med Høyre og monopolene. Den har i lang tid prøvd å lure Norge inn bakveien til EEC. Nå har denne regjeringa lagd et nytt statsbudsjett samtidig som den planlegger »forlovelsespakten» med EEC i desember. Spørsmålet blir da: Tror noen at EEC-regjeringa ikke vil lage et EEC-budsjett? Tror noen at regjeringa ikke vil forberede seg på EEC også i budsjettet når den prøver å lure oss inn alle andre veier?

EEC-BUDSJETT

Statsbudsjettet betyr at staten får diktatorisk makt over forskningsvirksomhet ved universitetene og forsøksvirksomhet i skolen. Det betyr et utdanningsverk som utdanner arbeidskraft effektivt og billig for monopolkapitalen. Det betyr sentralisering av skoleverket som et ledd i å tvinge arbeidskrafta inn til pressorådene.

Statsbudsjettet kommer ikke til-feldig. Det uttrykker den norske monopolkapitalens behov i dag og i morgen, dvs. innenfor et utvidet EEC. Direkte »anvendbar» forskning og et skoleverk som stadig kan utdanne den arbeidskrafta som stor-kapitalen trenger er spesielt viktig innenfor EEC.

Derfor er det ikke riktig som

enkelte hevder at dette budsjettet ville ha kommet uansett EEC eller ikke. Statsbudsjettet er et kvalitativt nytt angrep på det norske utdanningsverket som utsletter all selvstendighet for universiteter og skoler. Derfor er det et EEC-budsjett. Det er EEC-imperialistisk politikk anvendt på Norge i dag.

FORLOVELSESPAKTEN

»Norge og Det europeiske fellesskap kom i dag til formell enighet om en prosedyre som forplikter begge parter til å informere og konsultere hverandre om lover eller andre beslutninger som måtte bli fremlagt i »interimsperioden» før det nye medlemskap trer i kraft.» (Aftenposten 22. september. Vår uthevn. red.)

Dette er »forlovelsespakten». Med »interimsperiode» menes perioden fra traktaten undertegnes til 1. januar -73.

En av de viktigste sakene for EEC nå er planen om en økonomisk og monetær union (Werner-rapporten).

En konsekvens av denne planen er: »De nasjonale budsjettets størrelse, størrelse av budsjettene respektive saldoer samt arten av disses finansiering og anvendelse fastlegges på Fellesskapsnivå.

Ser en de to sitatene i sammenheng skjønner en at neste års budsjett vil bli enda mer preget av EEC. EECs tradisjoner er ikke nettopp folke-

vennlige. Et budsjett fra Brussel vil bli enda verre og vanskeligere å bekjempe. Det er derfor viktig nå å reise kampen mot forlovelsespakten og knytte kampen mot statsbudsjettet til kampen mot EEC.

EEC er det viktigste framstøtet imperialismen har rettet mot det norske folket siden NATO-medlemskapet. EEC-medlemskap vil ramme arbeidsfolk, skoleungdom, fiskere og bønder på det hardeste. Alle de resultater vi har oppnådd i kampen mot monopolkapitalen til nå vil bli undergravd. Normerte prøver skal i EEC kjøres beinhardt gjennom i skolen. Arbeidsfolk vil få store lønnsenkninger og arbeidsløshet.

Derfor er det svært snevert å reise kamp mot statsbudsjettet uten å knytte den til EEC. *Vi slår ikke EEC tilbake selv om vi oppnår konkrete resultater i kampen mot budsjettet!* Noen EEC-motstandere har ikke vært villige til å utvikle budsjett-kampen til å gå imot EEC. De sier de er redde for å splitte bort folk som ikke ser sammenhengen mellom EEC og budsjettet. Til disse vil vi si: Det er bare EEC-tilhengerne som i dag er redde for at folk skal forstå denne sammenhengen! Skal vi eller skal vi ikke styrke kampen mot EEC gjennom kampen mot statsbudsjettet? Er eller er ikke EEC den alvorligste truselen mot det norske folket i dag?

FORBERED POLITISKE STREIKER MOT EEC OG BUDSJETTET!

æsculap

STATSBUDSJETTET:

Helsefarlige EEC-forberedelser!

Er årets statsbudsjett en tilfeldig hendelse? Statsbudsjettet er et nytt skritt på veien mot å tilpasse norsk økonomi et utvidet EEC. For regjeringen er norsk EEC-medlemskap det eneste som teller, derfor er dette budsjettet lagt opp til å styrke norsk monopolkapital for et felles europeisk marked. Det private forbruket skal strammes inn, folkets kjøpekraft skal bli svekket. Samtidig utsettes de uproductive delene av samfunnslivet (kultur, undervisning, helse og sosial) for beinhardt budsjettinnskrenkninger. Slik håper regjeringen å lette presset på økonomien.

Men siden budsjettet stadig går i været, må noen få mer. Dette kan vi se ved at private og offentlige investeringer øker. Investering som fremmer strukturrasjonalisering og raserer arbeidsplasser — investeringer som skaper hardere arbeidspress og flere klienter for oss som arbeider i helse- og sosialsektoren. (Vi vil komme tilbake med en grundigere forklaring på sammenhengen mellom EEC og statsbudsjettet).

Årets statsbudsjett betyr en drastisk nedskjæring på bevilgningene til helse- og sosialsektoren. På de utbygging og styrking av sosialomsorgen, utdanning av helsepersonell og ikke minst styrking av den primære helsetjenesten blir gjennom dette budsjettet rammet av katastrofale nedskjæring. Det er en økning i statsbudsjettet på 4,4 %, og i bevilgningene til helsestellet på 15,6 %. Dette er økninger som ikke engang tilsvare pris og indeksøkningene for budsjettperioden!

Vi veit at etterspørselen etter sosialservice og helsetilbud stiger raskt i takt med den økende sentraliseringen og strukturrasjonaliseringen.

«Produksjonen» av sosiale problemer har i den siste tiåret vært meget stor. Pres. et f. eks. på sosialkontorene og barne- og ungdomsvern er stadig stigende samtidig med at personellsituasjonen stadig forverres. Den primære helsetjenesten står meget svakt, utdanninga av helsepersonell ligger mange år etter planene — på grunn av manglende bevilgninger!

Hvordan vil Staten løse disse problemene? Jo, ved f. eks. å utdanne «sosialteknikere» ved hjelp av brevkurs! Eller: Presse stadig flere studenter inn på medisinsk fakultet, uten samtidig å øke bevilgningene. Kutte ned på alle bevilgninger til forskning og nyrekruttering av vitenskapsmenn. Rasjonalisere utdanninga av f. eks. sosionomer ved å bruke distrikthøyskolene til serieproduksjon av sosialarbeidere. Stenge psykologisk institutt! Dette er noen av konsekvensene av statsbudsjettet 72!

Det betyr to ting: For det første en styrking av den krisa helse- og sosialsektoren allerede er inne i. Det betyr enda hardere arbeidsforhold for oss som arbeider i denne sektoren til daglig. Og Høidal skal vite at det allerede er problemer nok! Institusjoner og sjukehus som står halvtomme grunnet personalmangel, lange køer foran enkelte utdanningsinstitusjoner som samtidig ikke klarer å dekke samfunnets behov for fagfolk. (Psykologi, sosialskolene, medisinsk fakultet.)

Men konsekvensene av denne hensynsløse spareknivpolitikken rammer ikke minst klientene og pasientene. De som vil utdannes til å hjelpe blir rammet like hardt som helse- og sosialarbeiderene. Mangel på tilbud, hjelp og bevilgninger i en tid da vanlige folk utsettes for stadig hardere angrep i form av bolignød, hardere klima på arbeidsplassene og fraflytting fra utkantstrøkene, kan ikke karakteriseres som annet enn direkte helsefarlig!

Manglen på bevilgninger til helse- og sosialsektoren er noe som rammer de aller største delene av det arbeidende folk. Vi ansatte kan ikke lenger ta ansvaret for utviklingen, vi kan ikke lenger garantere forsvarlig behandling av pasienter og klienter.

Ansvar for denne kritiske situasjonen hviler fullt og helt på de bevilger, de myndigheter. Ansvar hviler på sosialminister Høidal, arbeiderpartiet og på de andre i statsapparatet som dirigerer den helsefarlige sparekniven!

Foreldreaksjonen, psykologistudentene og de ansatte ved sosialkontorene har lært oss noe viktig: Det nytter å kjempe mot lave bevilgninger! Det nytter å organisere kamp mot budsjettforslag som umuliggjør vårt arbeid!

Reis lokal kamp mot statsbudsjettet!

«Skal problemene innen helse- og sosialsektoren løses, må vi ta i bruk modeller fra industrien . . . Jeg har selv fra min tid i LO meget gode erfaringer med slike modeller for å øke utnyttelsen av ressursene.» (Helsefaderen Odd Høidal på et møte i Medicinerforeningen oktober -71)

Sjøl om de norske EEC-forhandlingene regnes å være sluttført i god tid for nyttår er det i statsbudsjettet for 1972 bevilget omtrent 3,4 mill. kr. til forhandlinger med EEC. Nå skal disse pengene mer enn noen sinne brukes til å finansiere regjeringens propaganda for for EEC, den såkalte EEC-informasjonen. Det foreslås en 20-dobling av bevilgningene til trykking av EEC-materiell. Likevel er dette småpenger i forhold til andre EEC-forberedende tiltak i statsbudsjettet. I fjor samla arbeidsfolk seg til en 15 min. generalstreik mot det budsjettet for mer dyrtid og EEC-forberedelser som regjeringa la fram. I år er alle disse tiltaka beholdt, og det er føyd til en rekke nye.

Regjeringa har nemlig funnet ut at det private konsumet skal ha økt så mye de siste åra (hvem har merka det?). Derfor varsler budsjettet en relativ nedgang i konsumet. Isteden vil de ha økt støtte til industrien. Støtten eierne av industrien får over statsbudsjettet vil øke med over 22%. Men om industrieierne får mer, så får arbeidsfolk mindre, både absolutt og relativt. Verst går det ut over fiskerne som får 25% mindre i fiskerisubsidier neste år.

Statens utgifter øker med 14,6%. Samtidig vil de øke «inntektene» (skatter og avgifter etc.) med 15,8%. Bratteli og hans EEC-venner i regjeringa sier dette ikke skal ramme arbeidsfolk. La oss se kort på det. Inntektsskatten vil øke neste år fordi priser og lønninger stiger, mens reglene for skatteprosent er bestemt av inntekten i kroner, ikke av hva krona er verdt. Samla skatt på formue og inntekt skal øke med 36,4%. Dette vil særlig ramme lønnsarbeidere, men også bønder, fiskere, små handelsfolk o.l. vil bli ramma.

Avgiftene til folketrygden skal øke voldsomt, det skal betales inn beløp som er 40,5% høyere enn i år. Dette er ikke lenger bare «penger vi nyter godt av sjøl». Trygdefondene går mer og mer til å finansiere tvangsflytting, billige lån til industrien osv. Folketrygdavgifta brukes nå som en rein skattetype, rett og slett fordi det er lettere politisk å øke denne avgiften enn skattene. Økinga vil særlig ramme bøndene, fiskerne, småhandlere og småindustrien. Til tariffoppgjøret vil det også ganske sikkert bli brukt mot arbeidsfolks rettferdige lønnskrav at avgifta har økt — «så folk får 'lønnstillegg' når de blir gamle».

Avgifta vil særlig ramme distriktene, fordi det der er relativt mye arbeidere i forhold til kapitalen. For de svære bedriftene med mange maskiner betyr den ikke så mye, det er ikke folketrygd på maskiner.

Det blir altså det arbeidene folket, og i første omgang kanskje spesielt bønder og fiskere, som får betale for økingene. På den andre sida så er det storkapitalen som får nyte godt av de nye tiltaka, til sine EEC-investeringer, til økte tvangsflyttinger av folk, til å videreføre den politikken de la opp i fjor.

Budsjettet vil virke til å påskynde dyrtida. Vi kan regne med økende priser og husleier. Budsjettet legger opp til å finansiere oppkjøp av bedrifter og nedlegginger i større målestokk.

I Brussel sitter EEC-kommisjonen med ferdige planer for at statsbudsjettene skal ledes fra EEC, og at ganske detaljerte bestemmelser skal tas der før vi kan fordele smulene. Det betyr at hovedpostene blir bestemt i Brussel lenge før noen i Norge kan avgjøre det. Alt pratet om at vi kan legge opp til alle slags «særordninger» bare vi vil betale sjøl, er derfor reint oppspinn. Vi

kan ikke engang sjøl bestemme over statsbudsjettet.

Dette budsjettet følger opp alle tidligere EEC-forberedelser, det setter i gang en rekke nye, bl. a. ved å sette mer fart i sammenslutninger og nedlegginger. Budsjettet legger også opp til at prisstoppen skal oppheves fra 15.11., mens lønstoppen skal beholdes. Situasjonen er nå at det åpnes for nye folkefiendtlige tiltak på løpende bånd. Flere steder har folk stilt krav om å avvise dette EEC-budsjettet.

På Universitetet i Oslo betyr budsjettet f. eks. at det bare er studiepasser til halvparten av studentene, at hele universitetet rammes katastrofalt. Det legges opp til en storstilt tvangsrasjonalisering av hele skolesystemet. Derfor har det også blitt mottiltak. I Oslo streiket over 18 000 studenter og lærere 29/10, og over 5000 gikk i tog til regjeringsbygget. I Mo i Rana, Svolvær og Tromsø har skoleelevene demon-

strert, og en rekke steder planlegges det aksjoner. Felles for alle stedene er at de som rammes ser budsjettet som et EEC-tiltak.

Vi mener at statsbudsjettet setter kniven på strupen for svære grupper av folket — og at det er nødvendig å reise aksjoner mot det. Det er også viktig å sette statsbudsjettet i sammenheng med EEC, fordi det er en EEC-forberedelse. Det styrker storindustrien, og det rammer folket økonomisk. Det neste budsjettet er for året 1973. Før Bratteli det som han vil så skal dette bli vårt første budsjett i EEC. Det er intet som tyder på at det skal bli lettere å fremme krav der, eller følge dem opp med demonstrasjoner i Brussel. Det er viktig å sette alle krefter inn på å forhindre at vi kommer inn i EEC — det er nødvendig å knytte kampen mot statsbudsjettet sammen med kamp mot EEC.

KAMPEN BLIR HARD

Ovr hele landet utvikler kampen mot statsbudsjettet seg raskt. I den siste uka har det vært nærmere 20 skolestreiker i Nord-Norge og på Østlandet. I Mo i Rana okkuperte 700 skoleelever gymnaset's Aula. Rektor tilkalte politi, og har nå sendt brev til KUD for å få tillatelse til å utvise flere elever for godt!

Klassestaten og dens apparat begynner å merke den massive kampen og gjør desperate krumpspring. Og det

har den grunn til! På et møte i Oslo 8/11 for skoleungdom og studenter fra hele landet ble videre linjer for kampen trukket opp. Her samlet deltakerne seg om en felles plattform. Det viktigste i plattformen er at statsbudsjettet gjør de store monopolene feitere mens resten av folket rammes hardt. Derfor må vi nå ta penger av monopolene til skoler og universitet!

Ut ifra plattformen planla møtet

RØDE GARDE NR 9

landsomfattende aksjoner i uka 22/1-27/11. Onsdag i denne uka blir en kraftig aksjonsdag i Oslo og i mange andre deler av landet. Røde Garde oppfordrer elevene ved absolutt alle skoler til å gå til streiker, få i stand demonstrasjonstog, arrangere allmannamøter og diskusjoner osv. denne dagen eller en annen gang i løpet av uka. Nå skal vi virkelig vise Bjartmar Gjerde hva vi synes om statsbudsjettet!

STATSBUDSJETTET TRUER ARBEIDSPLASSENE

Statsbudsjettet for 1972 er et nytt bevis på at Regjeringen ikke sitter med hendene i fanget og venter på forhandlingsresultatet - slik folket oppfordres til å gjøre. Aktivt og målbevisst har det lenge vært arbeidet for å tilpasse norsk politikk og økonomi til EEC.

Av forståelige grunner forsøker politikerne midlertid å tilsløre dette faktum. Det forhindrer likevel ikke at et glipp iblandt forekommer. I Nasjonalbudsjettet, 71 heter det f.eks. at den økonomiske politikken skal "legge forholdene til rette for industriens omstilling til nye markedsforhold". Det er klar tale.

enerelt kan vi slå fast: inntektsiden styrkes ved økte skatter og avgifter.

utgiftene til "uproduktive sektorer" og "min-

re lønnsomme" næringer holdes lavest mulig. dermed frigjøres kapital til andre formål: privat konsum begrenses til fordel for investeringer (særlig innen tjenesteytende næringer), utenriksøkonomien skal styrkes. Konsekvensen blir økt prisstigning.

ette betyr:

tyngre økonomiske byrder kastes over på folket samlet bidrar tiltakene til å styrke storbedriftene, så de bedre kan hevde seg i monopolenes EC.

vordan dette kommer til uttrykk i Statsbudsjettet - Noen eksempler.

FOLKETRYGDEN

Økningen av folketrygdavgiftene rammer direkte både arbeidere, selvstendige næringsdrivende og arbeidsgivere. Blandt selvstendige næringsdrivende er særlig de utsatt som fra før har vak økonomi - f.eks. bønder, fiskere og småandlere. Økningen i arbeidsgiverandelen slår til forskjellig. For bedrifter med mange ansatte forhold til omsetningen (arbeidsintensive bedrifter) betyr det en stor belastning. Arbeidsintensive bedrifter finner vi blandt annet i iskeforedling, papir-tekstil- og skotøyindustrien like bedrifter er ofte små og lokalisert i distriktene. Avgiftsøkningen kan bidra til å vinge dem konkurs eller presse dem til rasjonalisering og sammenslåing. Dette peker mot strukturrasjonalisering. I samme retning peker også det forhold at fondet til støtte for småindustrien ikke lenger finnes på budsjettet. I stedet er et kommet til noe nytt: "Bevilgninger til etablering av en ny ordning med statstilskott til strukturrasjonaliseringstiltak i industrien".

En del av folketrygdsfondet går til dette.

Økningen i arbeidsgiverandelen til folketrygden rammer ikke de store bedriftene på samme måte. For det første er de mindre arbeidsintensive, for det andre har de større innledning til å treffe mottiltak. Selv finansministeren har måttet innrømme noe av dette. I sin finanstale sa han at det "ikke (er) tatt hensyn til bedriftenes

muligheter til å velte belastningen videre ved økte priser eller ved at lønningene eventuelt heves midre enn det ellers ville være tilfelle". (Arbeiderbladet 6/10). For det tredje må det understrekes at de virkelige store bedriftene på lengere sikt tjener på at de små bukker under.

Foruten å fremme strukturrasjonalisering, peker dette med andre ord også mot prisstigning. Konsekvensen blir at arbeidsfolk til syvende og sist må bære storeparten av byrden. Selv et lønnstillegg som tilsvarende den reelle prisøkning (som vanligvis er større enn utslagene i konsumprisindeksen) vil ikke kompensere for dette. Årsaken er høyere skatteprosent p.g.a. progresjonen. Et lønnstillegg som i og for seg tilsvarende prisstigningen, vil m.a.o. være for lite når 30-40% går bort i form av skatt.

UTDANNINGEN

På utdanningssektoren merker vi oss flere viktige tendenser. Bevilgningene til f.eks. Universitetet i Oslo er så katastrofale at situasjonen best kan beskrives som utbyggingsstopp. Som eksempel kan nevnes Psykologisk Institutt som for å øke utdanningskapasiteten slik at man på lenger sikt kunne dekke samfunnets behov for psykologer, søkte om 44 nye stillinger. 4 ble bevilget. Et slikt misforhold mellom

utdanningsinstitusjonenes behov og Regjeringens svar, umuliggjør en tilfredsstillende administrasjon fra ledelsens side. Følgen blir at staten overtar kontrollen fullstendig. På den måten vil man lette samordningen med EEC's utdanningssystem. De utdanningsøskende får dessuten en direkte økonomisk forverring ved at rentesatsene i Statens lånekasse heves.

På den andre siden ser vi en klar økning i bevilgningene til utdanningsinstitusjoner som er skreddersydd til næringslivets behov. Voksenopplæringen blir også prioritert høyt. Særlig det siste (omskolering) har en tydelig sammenheng med strukturrasjonaliseringspolitikken.

FORSKNINGEN

Lignende trekk finner vi for forskningens vedkommende - hvor vitenskapen i større grad nyttes direkte til næringslivet. Til bergverks og industriformål økes bevilgningene med 28,2%, til den medisinske og sosiale sektor med bare 4,9%, og til fiske og fangst med 9,6%. Også for forskningens vedkommende er det klart hva Regjeringen prioriterer. Propagandaen for EEC blir tydeligvis også høyt prioritert. Mens Folkebevegelsen blir nektet statsstøtte, foreslås bevilgningene til Utenriksdepartementets informasjonstjeneste økt til det 20 dobbelte! Flere "saklige" opplysninger er nok i emning.

TILPASNING TIL EEC

Statsbudsjettet peker altså i retning av økt strukturrasjonalisering, styrking av store bedrifter, forverring for arbeidere, bønder, fiskere, utdanningsøskende og trygdede. De økonomiske byrdene veltes over på folket. Dette er i tråd med EEC's politikk. Små enheter ryddes vekk, storindustrien styrkes på folkets bekostning (jfr. Mansholtplanen og Wernerplanen).

KAMPEN MOT STATSBUDSJETTET ER DERFOR EN DEL AV KAMPEN MOT EEC.

FELLES KAMP NR 4.